

Protokół
między
Rzeczpospolitą Polską

a

Królestwem Belgii

zmieniający Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku podpisaną w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 roku.

Rzeczpospolita Polska
z jednej strony,

oraz

Królestwo Belgii,
Wspólnota Flamandzka,
Wspólnota Francuska,
Wspólnota Niemieckojęzyczna,
Region Flamandzki,
Region Waloński,
oraz Region Stołeczny Brukseli,
z drugiej strony,

powodowane chęcią zmiany Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Belgii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku podpisanej w Warszawie dnia 20 sierpnia 2001 roku (zwanej dalej „Konwencją”),

uzgodniły co następuje:

ARTYKUŁ I

1. Artykuł 3 ustęp 1 litera g) punkt 1) Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„1) w przypadku Belgii, w zależności od sytuacji, Ministra Finansów Rządu Federalnego oraz /lub Rządu Regionalnego oraz /lub Wspólnoty, lub jego upoważnionego przedstawiciela; i”.

2. W artykule 3 ustęp 1 Konwencji bezpośrednio po literze h) dodaje się literę i) w następującym brzmieniu:

„i) określenie „fundusz emerytalny” oznacza każdą osobę utworzoną w Umawiającym się Państwie:

1. o ile jej działalność polega na:

A) administrowaniu systemami emerytalnymi lub zapewnianiu świadczeń emerytalnych; lub

B) uzyskiwaniu dochodów w imieniu jednej lub większej ilości osób, których działalność polega na administrowaniu systemami emerytalnymi lub zapewnianiu świadczeń emerytalnych; i

2. pod warunkiem, że jest ona także:

A) w przypadku Belgii, podmiotem nadzorowanym przez Urząd Usług i Rynków Finansowych (FSMA) lub Narodowy Bank Belgii, lub została zarejestrowana przez Belgijską Administrację Podatkową; lub

B) w przypadku Polski, podmiotem utworzonym na podstawie polskiego prawa, który jest nadzorowany lub zarejestrowany przez Komisję Nadzoru Finansowego.”.

ARTYKUŁ II

Artykuł 10 ustęp 2 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, jednakże w przypadku gdy osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty dywidend brutto.

Bez względu na wcześniejsze postanowienia tego ustępu, dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest:

a) spółka mająca siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która posiada bezpośrednio, przez nieprzerwany 24 miesięczny okres przynajmniej 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy;

b) fundusz emerytalny który ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, o ile takie udziały (akcje) lub inne prawa, w związku z którymi, dywidendy są wypłacane, posiadane są dla celów działalności wymienionej w artykule 3 ustęp 1 litera i).

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają zasad opodatkowania spółki z tytułu zysków, z których dywidendy są wypłacone.”.

ARTYKUŁ III

W artykule 11 ustęp 3 Konwencji bezpośrednio po literze c) dodaje się literę d) w następującym brzmieniu:

„d) odsetki wypłacane na rzecz funduszu emerytalnego, o ile wierzytelność z tytułu której odsetki są wypłacane jest posiadana dla celów działalności wymienionej w artykule 3 ustęp 1 litera i).”.

ARTYKUŁ IV

Artykuł 12 ustępy 3 i 4 Konwencji otrzymują następujące brzmienie:

„3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich praw autorskich, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za korzystanie lub prawo do korzystania z urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym (know – how) w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej; określenie to oznacza również wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z każdego prawa autorskiego do wszelkich filmów dla kin oraz filmów i taśm dla radia i telewizji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony lub wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę i gdy prawa lub majątek, z tytułu którego należności licencyjne są wypłacane, faktycznie wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki.

W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.”.

ARTYKUŁ V

Artykuł 18 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 18

Emerytury

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Jednakże, takie emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub zgodnie z jakimkolwiek innym systemem emerytalnym w drugim umawiającym się Państwie, mogą zostać opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, jednak wyłącznie w takim przypadku gdy składki uiszczane na podstawie tych przepisów lub systemu są uznawane przez to drugie Państwo dla celów podatkowych. W takim przypadku, podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10 % kwoty świadczenia brutto.”.

ARTYKUŁ VI

Artykuł 23 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 23

1. W przypadku Belgii:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii osiąga dochody, nie będące dywidendami, odsetkami lub należnościami licencyjnymi lub posiada części majątku, które podlegają opodatkowaniu w Polsce zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, Belgia zwolni z opodatkowania te dochody lub części majątku, jednak w przypadku, gdy taka osoba jest osobą fizyczną, Belgia zwolni taki dochód z opodatkowania wyłącznie w zakresie, w jakim taki dochód został rzeczywiście opodatkowany w Polsce.

b) Bez względu na postanowienia litery a) oraz wszelkie inne postanowienia Konwencji, Belgia przy określaniu dodatkowych podatków ustanowionych przez belgijskie miasta i aglomeracje, weźmie pod uwagę uzyskany dochód, który został zwolniony z opodatkowania w Belgii zgodnie z literą a). Takie dodatkowe podatki będą obliczane na podstawie podatku, który byłby należny w Belgii, gdyby uzyskany dochód był dochodem ze źródeł położonych w Belgii.

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem Konwencji, dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii jest zwolniony z opodatkowania w Belgii, wówczas Belgia może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, zastosować taką stawkę podatkową, która znalazłaby zastosowanie gdyby taki dochód lub majątek nie zostały zwolnione z opodatkowania.

c) Dywidendy, które spółka mająca siedzibę w Belgii otrzymuje od spółki mającej siedzibę w Polsce są zwolnione od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w Belgii, zgodnie z zasadami i ograniczeniami wynikającymi z ustawodawstwa belgijskiego.

d) Jeżeli spółka mająca siedzibę w Belgii otrzymuje dywidendy od spółki mającej siedzibę w Polsce, które nie podlegają zwolnieniu na podstawie litery c), takie dywidendy będą jednak podlegały zwolnieniu z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w Belgii, o ile spółka mająca siedzibę w Polsce jest rzeczywiście zaangażowana w prowadzenie działalności gospodarczej w Polsce. W takim przypadku, dywidendy zostaną zwolnione z opodatkowania zgodnie z zasadami i ograniczeniami wynikającymi z ustawodawstwa belgijskiego z wyłączeniem tych przepisów, które dotyczą sposobu opodatkowania mającego zastosowanie do spółki mającej siedzibę w Polsce lub dochodu z którego dywidendy są wypłacane. Postanowienie to znajdzie wyłącznie zastosowanie do dywidend wypłacanych z zysku zgromadzonego z aktywnego prowadzenia działalności gospodarczej.

e) Z zastrzeżeniem ustawodawstwa belgijskiego dotyczącego zaliczania na poczet podatku belgijskiego podatków zapłaconych za granicą, jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii, uzyskuje części dochodu, które są włączone do jej ogólnego dochodu podlegającego podatkowi belgijskiemu, na które składają się odsetki lub należności licencyjne, wówczas podatek polski pobrany od tych dochodów będzie zaliczany na poczet podatku belgijskiego należnego od tych dochodów.

f) Jeżeli, stosownie do ustawodawstwa belgijskiego, straty poniesione przez przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Belgii w związku z zakładem położonym w Polsce zostały rzeczywiście odliczone od zysków tego przedsiębiorstwa przy opodatkowaniu w Belgii, to zwolnienie przewidziane w literze a) nie ma zastosowania w Belgii do zysków z innych okresów podlegających opodatkowaniu, które mogą być przypisane temu zakładowi, w zakresie, w jakim zyski te były również zwolnione od opodatkowania w Polsce z powodu ich kompensacji z wymienionymi stratami.

2. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochody lub posiada majątek, które stosownie do postanowień niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane w Belgii, wówczas Polska z uwzględnieniem postanowień litery b) oraz c) niniejszego ustępu zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochody, które zgodnie z postanowieniami artykułów, 7, 10, 11, 12, 13, 14 lub 18 Konwencji mogą być opodatkowane w Belgii, wówczas Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Belgii. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód uzyskany w Belgii.

c) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem Konwencji uzyskane dochody lub posiadany majątek przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce są zwolnione z opodatkowania w Polsce, to Polska może jednak wziąć pod uwagę przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, dochód lub majątek zwolniony z opodatkowania.

d) Bez względu na postanowienia litery b) dywidendy uzyskiwane przez spółkę mającą siedzibę w Polsce ze spółki mającej siedzibę w Belgii są zwolnione z opodatkowania w Polsce o ile spółka, która ma siedzibę w Polsce posiada bezpośrednio w dniu wypłaty dywidend nie mniej niż 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy i posiada lub będzie posiadała te udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty.”.

ARTYKUŁ VII

W artykule 25 Konwencji bezpośrednio po ustępie 5, dodaje się ustęp 6 w następującym brzmieniu:

„6. W przypadku gdy,

a) zgodnie z ustępem 1, dana osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, iż działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w celu rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu dwóch lat od zaprezentowania sprawy właściwemu organowi drugiego Umawiającego się Państwa,

wszelkie nierozwiązane kwestie dotyczące sprawy zostaną przekazane do arbitrażu, o ile ta osoba złoży taki wniosek w ciągu dwóch lat, począwszy od dnia w którym można było wnosić o arbitraż. Nierozstrzygnięte kwestie nie powinny być przekazane do arbitrażu, jeżeli w danej sprawie zostało już wydane orzeczenie sądu lub sądu administracyjnego któregokolwiek z Umawiających się Państw. O ile dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy nie zaneguje wzajemnego porozumienia, które wdraża decyzję arbitrażową, decyzja ta będzie wiążąca dla obu Umawiających się Państw i zostanie wprowadzona w życie niezależnie od terminów przewidzianych przez prawo wewnętrzne obu Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.”.

ARTYKUŁ VIII

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie

„Artykuł 26

Wymiana informacji

„1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami Artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych ustępem 1 niniejszego artykułu, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla innych celów, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw, informacje te mogą być wykorzystane w tych innych celach i właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta, fundacji lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie. Aby otrzymać takie informacje, organy podatkowe Umawiającego się Państwa do którego skierowano zapytanie będą posiadały uprawnienia do egzekwowania ujawnienia informacji objętych tym ustępem, niezależnie od postanowień ustępu 3 lub wszelkich odmiennych przepisów w ich prawie wewnętrznym.”.

ARTYKUŁ IX

Bezpośrednio po artykule 28 Konwencji, dodaje się artykuł 28A w następującym brzmieniu:

„Artykuł 28A

Ograniczenie korzyści umownych

Niezależnie od pozostałych postanowień niniejszej Konwencji, korzyści z niej wynikające nie zostaną przyznane, jeżeli dochód został wypłacony lub otrzymany w związku ze sztuczną strukturą (artificial arrangement).”.

ARTYKUŁ X

1. W Protokole do Konwencji, bezpośrednio po ustępie 1, dodaje się następujący ustęp 1A:

„1A. Odnośnie do artykułu 10 ustęp 2 litera a) oraz artykułu 23 ustęp 2 litera d):

W celu obliczenia nieprzerwanego 24 miesięcznego okresu posiadania, bierze się pod uwagę zarówno miesiące poprzedzające datę wypłaty dywidend jak i miesiące następujące po tej dacie.”.

2. W Protokole do Konwencji, bezpośrednio po ustępie 2, zostają dodane następujące ustępy 2A i 2B:

„2A. Odnośnie do artykułu 15 ustęp 1 i 2:

Uważa się, iż praca jest wykonywana w Umawiającym się Państwie jeżeli działalność pracownika za którą otrzymuje pensję, płace i inne podobne wynagrodzenia, jest rzeczywiście wykonywana w tym Państwie. Działalność jest rzeczywiście wykonywana w Państwie, w którym pracownik jest fizycznie obecny w celu prowadzenia działalności, niezależnie od miejsca podpisania umowy o pracę, miejsca zamieszkania lub siedziby pracodawcy lub osoby wypłacającej wynagrodzenie, niezależnie od miejsca lub czasu dokonania wypłaty wynagrodzenia lub miejsca gdzie wykorzystywane są efekty pracy pracownika.

2B. Odnośnie do artykułu 23 ustęp 1 litera a):

Uważa się, iż dana część dochodu została opodatkowana w Polsce, jeżeli taka część dochodu podlega opodatkowaniu w Polsce na podstawie przepisów podatkowych znajdujących zwykle zastosowanie do takiej części dochodu zgodnie z polskimi przepisami prawa podatkowego.”.

ARTYKUŁ XI

1. Umawiające się Państwa notyfikują sobie wzajemnie drogą dyplomatyczną zakończenie wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych do wejścia w życie niniejszego Protokołu. Protokół wejdzie w życie w dniu otrzymania późniejszej z not, o których mowa powyżej.

2. Przepisy Protokołu będą miały zastosowanie:

a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła - do kwot dochodu ustalonego lub wypłaconego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym niniejszy Protokół wszedł w życie;

b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, w roku następującym po roku, w którym Protokół wszedł w życie;

c) w odniesieniu do pozostałych podatków, jeżeli przepisy dotyczące roku podatkowego nie mają zastosowania, do wszystkich zobowiązań podatkowych powstałych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym Protokół wszedł w życie.

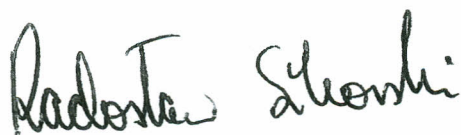
3. Niniejszy Protokół stanowi integralną część Konwencji i pozostanie w mocy tak długo, jak Konwencja pozostanie w mocy.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w.....*Luksemburgu*.....dnia.....*14 kwietnia 2014*...roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim, francuskim, niderlandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia

Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia

Królestwa Belgii:

Wspólnoty Flamandzkiej:

Wspólnoty Francuskiej:

Wspólnoty Niemieckojęzycznej:

Regionu Flamandzkiego:

Regionu Walońskiego:

oraz Regionu Stołecznego Brukseli:

